

הסתדרות העובדים הכללית החדשה

בית נבחרי ההסתדרות

פ ר ו ט ו ק ו ל

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות,
רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה

תל-אביב, בית הוועד הפועל

יום ראשון, ז' באב תשע"ג – 14 ביולי 2013

בין הנוכחים:

צבי גוטוטר – מ"מ יו"ר ההסתדרות

נחום אסד – מזכיר בינ"ה

מיכאל כוכבי – יו"ר הועדה למדיניות איגוד מקצועי

ד"ר ישראלה בן אשר – יו"ר הועדה למעמד האישה

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד
האישה – 14.7.13

אביגדור יפת – יו"ר ועדת הרווחה

גב' עדינה בר שלום

יצחק עידן – ראש העיר אלעד

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

**על סדר יום לישיבה משותפת של
חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה ואיגוד מקצועי**

על סדר היום:

1. סקירת דרכי שיתוף פעולה בין ועדות בינ"ה – על ידי ראשי הוועדות
2. המשך דיון בנושא: תעסוקת נשים חרדיות השתלבות נשים חרדיות בעבודה, הכשרת נשים בתחומים אקדמיים.
- מרצה אורחת: הגב' עדינה בר שלום – יו"ר המכללה החרדית בירושלים

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

סקירת דרכי שיתוף פעולה בין ועדות בינ"ה – על ידי ראשי הוועדות
(סעיף 1 לסדר היום)

נחום אסד: צהריים טובים חברות, חברים, שלא כהרגלנו אני פותח את הישיבה הזאת מכיוון שהיום בעצם ביקשנו לכנס את הועדה למעמד האשה ולצרף אליה עוד 3 ועדות: את הועדה למדיניות איגוד מקצועי, ועדת הרווחה וועדת הבטיחות.

הרצון שלנו בקיום הישיבה הזאת הוא בעצם להציג בפני חברה הועדה את הסנכרון שקיים, וקיים סנכרון יפה מאוד בין ראשי הועדות, הם עובדים בשיתוף פעולה מלא, הם גם מצליחים להגיע להישגים, תיכף תשמעו אותם בקצרה. מי שזוכר את ישיבת בינ"ה האחרונה, אז בישיבת בינ"ה האחרונה כל אחד מיו"ר הועדות עלה ודיבר מעל דוכן בינ"ה ונתן איזושהי סקירה לגבי הפעילות שהתבצעה בחצי שנה האחרונה, אבל זה רק החלק הקטן, מכיוון שאת הסקירה קיבלנו בישיבת בינ"ה האחרונה.

יש לנו אורחת חשובה מאוד מאוד, וזה המשך, מיד אנחנו נציג את הגב' עדינה. אנחנו התחלנו בועדה למעמד האשה בתעסוקת נשים, בזכויות של נשים, צירפנו לזה את האגף לאיגוד מקצועי שלקח חלק, יו"ר הועדה לאיגוד מקצועי נכנס לזה הכי חזק שיכול להיות ויש כבר הישגים, הישגים יפים מאוד, הייתי אומר שלא ראינו את זה בשנים עברו, דרך פעילות הועדות, וזה יפה מאוד וראוי לשבח.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

נחום אסד: היום אנחנו נסגור מעגל עם הרצאה שנשמע, ואומרים לנו שההרצאה הזאת היא הולכת להיות מרתקת ומעניינת, וזה סיום של סיור שהועדה עשתה במגזר החרדי והם חזרו משם מלאי התפעלות מצורת העבודה, הרצון והמוטיבציה, למרות שזה לא נחשף.

אם אפשר בבקשה, יש הקלטה, טלפונים תכניסו לרטט.

אז נמצאים איתנו בנוסף למרצה שלנו ולאורחת המרכזית הגב' עדינה בר שלום, יו"ר הועדה למעמד האישה – ד"ר ישראלה בן אשר, יו"ר הועדה למדיניות איגוד מקצועי – כוכבי מיכאל, ויו"ר ועדת הרווחה – אביגדור יפת, הכל יכול, הוא הביא לפה את כל מי שאתם רק לא רוצים, ומי שיעקוב אחרי פעילות הועדה יראה מי הם הגורמים בשלטון במדינת ישראל שמגיעים לתת הרצאות בישיבות הועדה שלו, אבל על זה הוא ידבר.

לפני שניגש להרצאה העיקרית של היום, ראשי הועדות כל אחד יאמר את מה שיש לו לומר, יספר לנו רק על הקשר בין הועדות ועל הפעילויות שבעצם הצלחנו להגיע אליהן בתקופה מאוד מאוד קצרה.

אני אגיד משהו, אנחנו, שלמה אביטן כיו"ר בית נבחרים ההסתדרות בישיבה האחרונה בבינ"ה הודיע שיצאו מכתבים ומכתבי התראה לכל מי שלא מגיע, בהתאם להוראות התקנון הוא מחויב, יצאו מכתבים לראשי סיעות עם ריכוזים של אנשים שלא מתייצבים לישיבות, ויצאו מכתבים אישיים.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

נחום אסד: יושב איתנו גם רב ההסתדרות, הוא מכבד אותנו בנוכחותו כאן, וראש עיריית אלעד, שהועדה התארכה אצלו בסיוור האחרון שהיא קיימה.

אז רק לידיעה, ואני מעביר מיד את רשות הדיבור. נתחיל מישראל, נעבור את שתי הועדות הנוספות, את יו"ר הועדות הנוספות, ונעביר את רשות הדיבור לאורחת שלנו.

אני רוצה שתדעו שמכתבים בדרך לכל אחד ואחת, נא להתייחס לזה בהתאם כי התקנון מחייב אותנו. תודה רבה. בבקשה ישראל.

ד"ר ישראל בן אשר: צהריים טובים לכולן וכולם, ואני שמחה שהישיבה האחרונה לפני היציאה לפגרה היא ישיבה משותפת של מספר ועדות כי זה בעצם מלמד על דרך ככה חדשה שבה בחרנו השנה לקיים ישיבות הן לחוד אבל הן ביחד כי הנושאים הם משותפים, והנושא שלנו של מעמד האשה ומעמדה של האשה העובדת במדינת ישראל על כל מגזריה וקבוצותיה הוא בעצם נושא שחותך את כל הועדות, אז לא מן הנמנע שצריך את שיתופי הפעולה, אנחנו לא עובדות לבד.

אני רוצה כאן להזכיר כדי לא להכביר במילים, שני תחומים שעסקנו בהם ושכרגע הם בתהליכים מתקדמים: נושא ראשון שעסקנו בו בועדה זה היה הנושא של ארגונים תומכי משפחה, הוא הנושא שבעצם מדבר על כך שכששני בני הזוג עובדים ושני בני הזוג הורים, אין שום הצדקה להתייחס רק להורה אחד, לרוב זה לא, ואז הופכים את האם כ"עובדת פחות אטרקטיבית למשק" שכל הנטל עליה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

ד"ר ישראל בן אשר: אנחנו ארחנו כאן ושמענו את דבריה של אחת מהאמהות הצעירות עם שני ילדים שהשתתפה במחאת העגלות, אבל הנושא הזה המשיך הלאה והדהד, ואני רק בשבוע שעבר נפגשתי עם ד"ר עליזה לביא – יו"ר הועדה למעמד האישה בכנסת, שאיתה יש לנו שיתוף פעולה של שתי הועדות, אנחנו גם נתארח בוועדה אצלה, ודיברנו על אי אלו שינויים ותיקונים והרחבות בחקיקה הקיימת, כי כפי שאתם יודעים החקיקה היא טובה ויש לנו חקיקה שמאוד מרחיבה דברים, הביצוע בשטח הוא לא תמיד נאכף, אבל יש גם פרצות.

אז לקחתי ואני אמרתי את זה בישיבת בינו"ה שבעצם נציבות שרות המדינה הרימה את הכפפה וקבעה בתקשי"ר תקנה שמתבססת על חוק שוויון הזדמנויות, תיקון לחוק שיצא בשנת 2011 שמדבר על מישרת הורה, ובתקשי"ר אנחנו רואים את הביטוי של זה שמתייחסים לאחד מסעיפי ההרחבה, לנושא של יום עבודה מקוצר, שהוא זכות הורית, לא רק זכות לאם, מה שאנחנו מכירות כמישרת אם, אלא זכות הורית – מישרת הורה, אבל מה שביקשתי מהועדה זה א' – לדאוג שזה לא יהיה רק בנציבות שרות המדינה, כי כל הסקטור הציבורי בעצם עדיין לא קלט את זה, ויש שם סעיפים נוספים בחקיקה שעדיין לא באים לידי ביטוי מיטבי עבורנו, למשל הנושא של תוספת מעונות, היא ניתנת אך ורק לאם ולא לאב, ואז נשאלת השאלה – מה קורה? כי בחקיקה ברגע שאמא נמצאת בחופשת לידה והיא מקבלת דמי לידה, היא לא מקבלת מעונות. האם הילדים הפסיקו ללכת למעון?

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

ד"ר ישראלה בן אשר: אז אלה הדברים שאנחנו יחד עם הועדה לקידום מעמד האישה בכנסת ננסה להוביל הרחבות או תיקוני חקיקה, ואני חושבת שזה נושא חשוב שועדות כאן, נושאים שעולים כאן ימשיכו הלאה לכנסת.

הנושא השני שאני רוצה לעדכן אתכם זה נושא שעבדנו בו יחד עם הועדה לאיגוד מקצועי בנושא סייעות גני הילדים ברשויות המקומיות, הסייעות למעשה הן אלה שמופקדות על הילדים של כולנו של, רוב הילדים בעצם, והן הביאו בפנינו מספר בעיות שעולות מעצם העובדה שהן לא מיוצגות בעצמן אלא יש להן יצוגים משניים כאלה ואחרים.

התהליך קרם עור וגדים כאן, כשאני רוצה לבשר שבאוגוסט, למרות הפגרה, אנחנו נפגש לשולחן עגול שבו יישב האיגוד המקצועי של ההסתדרות, כוכבי בתור יו"ר הועדה, אנוכי בתור יו"ר הועדה למעמד האישה, ונציגות של הסייעות, על מנת לשמוע, לראות וללמוד את הבעיות שהן מעלות, על מנת לאפשר לתת להן יצוג, לתת להן קול אותנטי, אמיתי, ולדבר איתן אחת לכמה זמן כדי שנוכל לעשות את העבודה המירבית, ואני חושבת שזה סוג של עבודה משותפת בין הועדות.

כפי ששמעתם אחד הנושאים האחרונים שדנו בו זה היה נושא של נשים ותעסוקה במגזר החרדי, אמרנו שאנחנו לא ממש מכירות ומכירים את התחום הזה, זה תחום שחשוב לנו לשמוע עליו ולכן ביקרנו, התחלנו באמת את הביקור באלעד ואני שמחה שראש העיר הצטרף אלינו, ותודה לעמרם שהוא חבר הועדה שארגן את זה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

ד"ר ישראלה בן אשר: היינו בביקור במכללה של קרית אונו, וחשבנו שאנחנו רוצים לשמוע עוד תחום אחד ולכן הזמנו, וכאן היה שיתוף פעולה מאוד חשוב עם הועדה, ועדת הרווחה, עם אביגדור, שעוד בסיור אמר אני מארגן, אז הוא ארגן והמון תודה. אז כפי שאתם רואים זו דרכה של עבודה משותפת שמניבה בעצם הרבה יותר פירות.

אני כרגע אעביר את רשות הדיבור הלאה, אבל רק בקשה קטנה, כל חברות וחברי הועדה למעמד האשה, בתום הישיבה המשותפת חמש דקות מזמנכם כי אנחנו יוצאים לפגרה שתמשך למעשה כמעט חודשיים ולא נפגש, אז אני אשמח לפגוש אתכם.

(מחיאות כפיים)

נחום אסד: כוכבי, בבקשה.

מיכל כוכבי: השיתוף פעולה כמו שציינה ישראלה זה הדבר הכי טוב שקרה לכולם, כי אז אנחנו כמכלול, גם רווחה, גם מדיניות מקצועית, גם מעמד האשה וגם הבטיחות, משתפים פעולה לקדם נושאים שחשובים לכולם, וזה מקבל משקל יתר אני חושב פה בהסתדרות, תתקן אותי אם אני טועה, מה שפעם לא היה כל כך משקל,

נחום אסד: לא היה. לא היה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

מיכל כוכבי: לא היה משקל יתר כמו שהיה, ואני מקווה שהשיתוף פעולה הזה שנמשיך אותו יביא גם תוצאות. להערכתנו אנחנו בדרך הנכונה.

נחום אסד: אביגדור.

אביגדור יפת: אני מעט אפרט, בעצם כל הפעילות שלנו, כל שיתוף הפעולה שלנו הוא על בסיס אחד שנקרא בסיס חברתי, ממש הכל. בכלל כל הפעילות של ההסתדרות היא פעילות קודם כל חברתית, כולל האיגוד המקצועי, הכל, הכל, הכל זה יוצא ממקור אחד – שהוא דואג לרווחה, לזכויות, ומה זה אם לא חברתי?

אני מברך, כמה מילים פה, אני מברך על היוזמה הברוכה של יו"ר בינ"ה - מר שלמה אביטן, מזכיר בינ"ה - נחום, על הרעיון של קיום ישיבה משותפת של ועדות בינ"ה, ולהזמין אורחים מבחוץ, והראשונה היא הגב' עדינה בר שלום - יו"ר המכללה החרדית האקדמאית בירושלים, על אלפי הסטודנטים והסטודנטיות שנמצאים שם. אני מקדם אותך בברכה, אשת החיל, כאן בצל קורתנו בבית ההסתדרות, ביתם ומבצרם של העובדים והעובדות המאורגנים בישראל.

הגב' עדינה בר שלום היא חלוצת המהפכה של שילוב הציבור החרדי נשים וגברים בלימודים אקדמאים ובתעסוקה הולמת, היא מחוללת את השינוי במפת התעסוקה במעשים ולא בדיבורים.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

אביגדור יפת: גברתי, זו שליחות ציבורית לאומית ממדרגה ראשונה, את מחוללת מהפכה חברתית, את עושה זאת גם בנושא של המו"מ לשלום כחברה ביוזמת ז'נבה בדיונים עם שכנינו הפלשתינאים, את תורמת לקירוב לבבות ולשיח בין שני העמים, בין שכנים, לחיים משותפים זה לצד זה, ובעזרת השם תעשי ותצליחי.

ובימים אלו, ערב תשעה באב, את תורמת מבית ומחוץ ליתר הבנה ושיתוף למצוא את המחבר והמשותף ולהרבות אהבת חינם בתוכנו ועם שכנינו. בפעילותך הרבה והמגוונת את עושה זאת ובעזרת השם תצליחי.

בהזדמנות זו אני מאחל בריאות טובה ושלמה לאבא, לאביך הגדול, רבנו עובדיה יוסף שליט"א, אשר את בתו הבכורה, ובאמת עושה שליחות פה חברתית ממדרגה ראשונה.

ויש לנו גם את הכבוד, באמת את העונג גם עם בןך הבכור, בנצי, באמת הנעים הליכות, צנוע ועניו, ומי לא מרוצה ממנו כאן? כולנו. שירבו כמותכם.

אני מוכרח לתת גם קומפלימנט לאחות שנמצאת, רבקה, שהיא חברת הנהגת ההסתדרות, התרומה שלה, אשת הקשר עם המגזר, עם הנשים החרדיות בעבודה, בתעסוקה, בכל בעצם, באמת הכל בשקט, בצניעות, לטובת כולם, והכל באמת בענווה וצניעות וזה הדבר החשוב, בלי כותרות ובלי הרבה רעש.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

אביגדור יפת: מה שאני יכול לאחל רק באמת כל טוב, ותודה עוד הפעם על היוזמה הברוכה הזאת של יו"ר בינ"ה, של מזכיר בינ"ה, על מה שאתה משקיע, על תשומת הלב והכל, באמת במקצועיות שראויה לשמה.

חבר: במסירות.

אביגדור יפת: בעזרת השם נעשה כולנו, כן, נעשה כולנו ונצליח יחד. תודה.

חבר: דרך אגב רק להודיע לכם, בראשון לחודש יופיע כאן מנכ"ל שרות התעסוקה, מי שירצה לבוא לשמוע, בשעה אחת-עשרה לפני הצהריים, באולם הישיבות בקומה 4.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

המשך דיון בנושא: תעסוקת נשים חרדיות השתלבות נשים חרדיות בעבודה, הכשרת נשים בתחומים אקדמיים

(סעיף 2 בסדר היום)

גב' עדינה בר שלום: צהריים טובים, תודה על ההזדמנות הזו שניתנה לי, תודה ליו"ר בינ"ה,

נחום אסד: לא, הוא נמצא בחו"ל.

גב' עדינה בר שלום: אה, הוא נמצא בחו"ל? אני אורחת כאן. תודה לגב' ישראלה, כל הכבוד, הועדות האלה מאוד מאוד חשובות, משולבות בהן גם נשים דתיות וחרדיות, אנחנו יודעים להיזהר ממה שלא מכובד לנו לעשות.

אני כאן כדי לספר לכם קצת על החברה החרדית, שהיא לא עשויה מקשה אחת, מאוד מאוד רבגונית והיא בנתה לה שם כחברת הלומדים, חברה שמקדשת את לימוד התורה.

עד לפני 16 שנה אני עשיתי לביתי מה שקוראים, פרנסתי את המשפחה שלי ולא חשבתי כלל וכלל על התגייסות לאיזשהו נושא עבור הציבור, ואז התחתנה בתי הצעירה, נותר בידי פנאי וחשבתי למלא אותו במשהו רציני מאוד, מלא ערכים, מלא רצינות, וידעתי שאני גם יכולה לחולל שינוי בתוך החברה שלנו היות ואני בתו של הרב עובדיה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: לא כל אדם יכול לחולל שינוי בתוך החברה החרדית, משום שזו אחריות מאוד מאוד גדולה, יש לנו רבנים צמודים, זאת אומרת אם יש איזושהי שאלה קטנה אז אני פונה לבעלי הדיין, הוא היה אז בביה"ד העליון, ואם השאלה יותר כבדה אז כבר ביחד אנחנו ניגשים לאבא.

לכן חשבתי שאם אני לא נועצת את הציפורניים שלי במשהו מאוד מאוד כבד אז עדיף שאני אשב בבית ואני אמשיך בחיים הנוחים שלי, בורגנות תל אביבית.

אבל קרה המקרה ונבחר ברק לראשות ממשלת ישראל לפני יותר מ- 15 שנה, והעם בכיכר מלכי ישראל, זה בעצם המצב די דומה למה שקורה היום, הוא צעק – רק לא ש"ס, ואני שאלתי את עצמי – למה שונאים אותנו? מה עשינו?

חבר:

...

גב' עדינה בר שלום: בסדר, אמרתי שאני שאלתי את עצמי, רגע, רגע, אני אענה תשובות אחר כך לכול השאלות.

שאלתי את עצמי את השאלה הזו, מפני שאז חברי ש"ס, זאת אומרת אלה שהצביעו לש"ס בדרך כלל הם אנשים עובדים, ואני כשהלכתי למכולת, לסופרמרקט, שמעתי נמאס לנו לפרנס אתכם. אז אותנו ברוך השם אף אחד לא פרנס, אני עבדתי מאוד מאוד קשה, ובעלי עובד קשה ומרוויח יפה, אולי הוא מפרנס אותם, זה לא חשוב,

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: אבל מה שגרם לי להבין זה כשאדם לא עובד, ואני כמו רוב אחי ואחיותי החרדים לא עלינו על הנקודה שכשאדם לא עובד הוא משפיע על החברה כולה.

אנחנו החרדים חשבנו שאנחנו רוצים לחיות בצניעות, יש מי שקורא לזה עוני, אבל החרדים קוראים לזה חיים בצניעות. כתוב אצלנו בתורה – כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל, מים במשורה תשתה, ועל הארץ תישן, חיי צער תחיה ובתורה אתה עמל, אם אתה עושה כך אשריך וטוב לך. אנחנו האמנו בזה בכל לבנו שאף אחד לא יכול לבוא ולהגיד לנו איך אנחנו נחיה את חיינו. יש לנו קושי, אבל ככה אנחנו רוצים.

אבל אז ביום בהיר אחד, ככה אחרי שבאמת שאלתי את עצמי את כל השאלות הכבדות האלה, הבנתי שההשפעה של האנשים האלה משפיעה על כלל עם ישראל, וחייבים לשנות את זה מהיסוד. מה לשנות? יש הרבה מה לשנות, קודם כל אלה שעבדו, החרדים שעבדו לא היתה להם השכלה, המדינה חשבה לתת להם הכשרה מקצועית, בהכשרה מקצועית השכר נמוך כידוע לכולם, השכר הוא בקושי שכר מינימום, המשפחות הן משפחות גדולות, עשרה ילדים, שניים עשרה, ויש גם שמונה עשרה שיהיו בריאים, איך אפשר לפרנס משפחה משכר כזה, גם אם האשה עובדת? אי אפשר לפרנס משפחה משכר כזה.

התחלתי לחשוב אז מאיזה עבודה כן אפשר להתפרנס? הרי אי אפשר לקחת את כל החרדים ולמנות אותם לשופטים ודיינים, גם אין להם את ההשכלה הדרושה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: הגעתי להרצאות באוניברסיטה

כשומעת חופשית, הרי אמרתי לכם היה לי זמן פנוי, והבנתי שבעצם כדי להשתכר כמו שצריך צריכה להיות השכלה גבוהה, אקדמיה, ואקדמיה החרדים לא הולכים לשם, ואז התעוררה בי קנאה כלפי הכיפות הסרוגות, אמרתי הם יודעים לשלב תורה עם דרך ארץ, ואנחנו אולי לא יכולים לעשות את זה, גם אם אנחנו נדע אנחנו לא יכולים לעשות את זה משום שאנו מחויבים לחוקי התורה.

גם הערכים שלנו לא מאפשרים לנו להתערבב בכיתה אחת בנים ובנות יחד, וגם כשיש תכנים שלא מתאימים לנו אין מי שיתן לנו מענה עליהם.

והסיפור שלי אולי ידוע שאני רציתי, בגיל 33 רציתי ללכת לאוניברסיטה וללמוד פסיכולוגיה, וכשבעלי אמר לא, הלכתי אחריו לאבא ואמרתי: אבא, אני כבר מספיק מבוגרת, אני יכולה, יש לי שלושה ילדים, אני יכולה לשבת ליד גברים ולא יקרה שום דבר, אני לא אתפתה חס ושלום. הוא אמר: לא, זה לא רק הגברים, יש עוד הרבה הרבה שאלות, במיוחד בפסיכולוגיה, שאת לא תוכלי להתמודד איתן לבד, ואני מבקש שתשמעי בקול בעלך ובקולי ואל תלכי ללמוד באוניברסיטה. וכמובן אבי הוא איש ענק, אבל הוא קודם כל אבא שלי, ואני שמעתי בקול אבא שלי, מצוות כבד את אביך ואת אמך מאוד מאוד היתה יקרה לי וכיבדתי אותו ונשארתי ללא החלום הגדול שלי להיות פסיכולוגית.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: ואז כשהתעוררה המחשבה הזו איך

מאחדים את עם ישראל, איך מורידים

את סף השנאה, הצטרפתי לקבוצות שעשו מפגשים בין חילונים וחרדים ודתיים, ידעתי שמשם הגאולה לא תבוא. נפגשו אנשי ש"ס עם אנשים מהרצליה פיתוח, אבל הויכוחים האלה לא יביאו לשום פתרון, לשום עזרה לחברה החרדית, וגם ככל שהיא תהיה רבגונית, כולם, אנחנו מהווים, אני לא יודעת אם אתם יודעים, החרדים מהווים כ- 10% מאוכלוסיית מדינת ישראל, זה בין 8% ל- 10%, לא יותר מזה.

אני יודעת שאנחנו עושים רעש כאילו אנחנו לפחות 50%, אבל אנחנו מהווים כ- 10%, ואנחנו שומרים כל חיינו על הפרדה בין נשים לגברים, ואין אוניברסיטה כזו בישראל, מה גם שכבר 200 שנה זה לא רק שאין אוניברסיטה שמפרידה בין נשים לגברים, כבר 200 שנה שאסרו עלינו ללכת לאקדמיה, משום שההשכלה הגבוהה הביאה לפני 200 שנה לנטישת המשכילים את הדת ולחילול, ואחר כך גם להתבוללות.

גם אנשים שרצו לשלוח את הילדים שלהם להשכלה גבוהה, שלחו אולי בעיקר את הבנים, אבל הבנים גם למדו תורה, אז היו מתי מעט. אלה שרצו לשלוח גם את הבנות, לא היו אז בתי ספר לבנות, אז שלחו אותן לבתי ספר כלליים, ואז מה קרה? קרה שהבת היתה מאוד מלומדת, שום מכנה משותף לא היה לה עם בן התורה, והיא התחתנה עם גויים וכך ההתבוללות בעם ישראל הלכה וגדלה, ומאז חריומו החרדים את הדת (?).

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: ומי כותב את כל הסיפור הזה?
 הפרופ' מנחם פרידמן כותב בספרו, יש לו ספר שהוא הוציא על החברה, חברת הלומדים שם הספר, והוא מספר איך ההתבוללות נגרמה בעקבות ההשכלה הגבוהה ולכן היום בארץ ישראל לא תמצאו, תמצאו בודדים, אנשים חזקים, למשפחות מיוחסות, אבל אנשים פשוטים שמקבלים עליהם עול מלכות שמים מקבלים את מה שאומרים להם הרבנים, לא הולכים לאקדמיה, וזה לא משנה אם הם חסידים או ליטאים, פה תמצאו חרד אחד, שם תמצאו עוד אחד.

אני חושבת שבמשך כל השנים במדינת ישראל אולי 50 סיימו את התואר שלהם, והם בדרך כלל היום ממשפחות חזקות, לא ממשפחות שצריכים להתפרנס מהאקדמיה.

כשאני חשבתי שאני רוצה להביא את האקדמיה לאוכלוסיה החרדית, חשבתי על כל הקשיים האלה, קראתי את הספר של מנחם פרידמן וידעתי ממה אני צריכה לפחד, איפה אני צריכה להיזהר, איפה להכניס רבנים לתמונה, באיזה חוגים לקחת, משום שהשכלה גבוהה זו התורה שלנו, אני רוצה להביא כאן לימודים אקדמיים שיאפשרו לאנשים להתפרנס מהם.

הגעתי למועצה להשכלה גבוהה, אחרי שהייתי אצל אבא, אחרי שקיבלתי את הברכה שלו, הגעתי למועצה להשכלה גבוהה ואמרתי אנחנו קבוצה בתוך אוכלוסיית מדינת ישראל ואני חושבת שמאוד חשוב שאנחנו נוכל ללמוד ולפרנס את המשפחות שלנו כמו כל אחד אחר במדינת ישראל,

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: הזכות הזו זכות לפרנסה, היא זכות מאוד מאוד חשובה לנו, ואני מעוניינת להוביל את הדבר הזה בתוך האוכלוסיה החרדית.

יו"ר המועצה להשכלה גבוהה אז היה פרופ' נחמיה לב ציון, שאומרים שאין מקרים בעולם, אשתו היתה מורה בסמינר בית יעקב שרנסקי, הכירה את האוכלוסיה החרדית, סיפרה לבעלה, וכשאני הגעתי הוא היה מאוד נכון להקים את המכללה הזאת, אבל הוא חשב אם אני אלך למכללה עצמאית זה לוקח בדרך כלל כשבע שנים עד שמאשרים את התוכניות ועד שהמקום הזה נפתח.

גם לי וגם לנחמיה לב ציון, לפרופ' נחמה ז"ל, אצה הדרך, אין לנו זמן לחכות שבע שנים עד שיאושרו התוכניות. הוא הציע, וההצעה התקבל על דעתנו גם, גם על דעתו של אבא, שהאוניברסיטה תבוא לאכסניה שלנו, אנחנו נקים אכסניה, היא תבוא אלינו, תלמד את הסטודנטים החרדים, ואם יש איזשהו קונפליקט בתכנים הנלמדים, הרב והרבנית שלנו יבהירו לתלמידים ותלמידות, כי פתחתי קודם לבנות, יבהירו לתלמידות איך ליישב את הקונפליקטים האלה וככה נוכל ללמוד ולהתקדם.

האוניברסיטה העברית סירבה, אחרי שנתיים של מו"מ, היא מסרבת גם היום, ואני לא יודעת כמה מכם עדים למה שנכתב לאחרונה בעיתונות, שההסכמה שלה ללמד את החרדים כמוה כהסכמה להדרת נשים. אני חושבת שהם לא כל כך מבינים מה זה הדרת נשים,

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: הדרת נשים זה כשאני אלמד רק את הגברים לימודים אקדמיים ולנשים אני אגיד זה לא מתאים לכן. או שאני אומר שרק מרצות מלמדות אצלנו, או רק מרצים מלמדים אצלנו ומרצות לא מלמדות, זה הדרת נשים. אנשים בארצנו כשמשהו לא מוצא חן בעיניהם בקשר לדת – הדרת נשים. נשים לומדות בנפרד מגברים אז זה הדרת נשים.

זה שזה קיים בסקנדינביה הם לא יודעים, זה שזה קיים גם באוקספורד, לא יודעים. זה שזה קיים גם בארה"ב, ולא דתיים, גויים למהדרין, מעדיפים שנשים ילמדו בנפרד מגברים, והיום יש גם מחקרים שמוכיחים את זה שכשנשים לומדות בנפרד מגברים, ההישגים שלהן הרבה יותר גבוהים, במיוחד במדעים, משום שאולי הן לא רוצות להתבלט ואולי יש ביישנות, יכול להיות שבעוד כמה שנים זה ישתנה, אבל כרגע המחקרים הוכיחו את זה, ואלה דברים מוסמכים מה שאני אומרת.

כשהאוניברסיטה העברית סירבה פנינו לאוניברסיטת בר אילן ומיידית כמעט היא הגיעה ולפני 13 שנה התחילו במכינה הקדם אקדמית ללמד את הנשים החרדיות.

הגיעה אלינו קבוצה של 23 נשים בסה"כ, שלמדה במכינה הקדם אקדמית לקראת הלימודים בעבודה סוציאלית, ותשאלו אותי למה דווקא עבודה סוציאלית? הרי שכר גדול אין בעבודה סוציאלית, אבל העובדים הסוציאליים שמכירים את האוכלוסיה יכולים לעשות לנו שם טוב, יכולים להאיץ באלה שמסוגלים ללמוד דברים אחרים, להגיד להם: או.קיי, אנחנו למדנו, אנחנו יודעות.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: השפה של החרדים, נשים חרדיות, עובדות סוציאליות מכירות, והן מטפלות במשפחות האלה שהן מגיעות לפת לחם לפעמים, או משפחות שבני הזוג מסוכסכים, שם העובדת הסוציאלית יכולה להמליץ, להגיד את יודעת מה, לכי ללמוד, תשתכרי יותר, תתפתחי יותר, ואחר כך גם לגברים.

חמש שנים לימדנו רק נשים, התחלנו בעבודה סוציאלית, אחרי שנה וחצי התחלנו ללמד גם מדעי המעבדה הרפואית, זה לבורנטיות עם תואר אקדמי, אחרי עוד שנה התחלנו ללמד קלינאות תקשורת, השפה האקדמית קוראת לזה הפרעות בתקשורת, וכך מידי שנה הוספנו חוגי לימוד.

ואז אחרי חמש שנים כשנתנו את התואר לבוגרות הראשונות, אבי שואל אותי, הוא הגיע לחלוקת התואר, הוא אומר לי: תגידי, בנים לא לומדים אצלכם? איפה הגברים? מפני שכשתכננתי לפתוח את המכללה הוא אמר גם לגברים וגם לנשים. אמרתי לו: אבא, לא פתחתי, ולמה? אמרתי האחים שלי אמרו לי שאני צריכה לפחד מהרבנים האשכנזים, נו מהם את מפחדת וממני לא? אני נתתי לך את האישור. הם נתנו לך את האישור? כמובן שבאותה שנה פתחתי גם לגברים את המכינה הקדם אקדמית, והגיעו 50 גברים. ללמד את הגברים זה לא לומד בכלל מאשר ללמד נשים.

נשים לומדות אצלנו בסמינרים, אני לא יודעת אם אתם יודעים, הנשים לומדות באותה רמה של כל ילד וילדה במדינת ישראל, בתיכון הם לומדים מתמטיקה ומחשבים ואנגלית, הכל.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: הבנים לא לומדים שום דבר, הם לומדים עד כיתה ח' בבית ספר יסודי, ולפעמים קצת לפני מגיעים לישיבה קטנה, אחר כך לישיבה גדולה, אין להם שום ידע לא באנגלית, לא במתמטיקה, הם קולטים בצורה מדהימה, במהירות עצומה.

בניסיון הראשון שלנו עם הקבוצה הראשונה של החמישים גברים שהגיעו, היה מעורר התפעלות, משום שאוניברסיטת בר אילן אמרה: אלה שאין להם שום ידע, לא יודעים מה פירוש המילה נוסחה מתמטית, הם בטח יצטרכו ללמוד שנתיים במכינה הזו. והם ב- 12 חודש בלבד למדו 4 יחידות מתמטיקה, 4 יחידות אנגלית. הגברים סיפרו לנו שהם היו בשעת נסיעה באוטובוס, כרטיסיות מול העיניים כדי לשנן את המילים באנגלית, כדי שהם יוכלו לזכור.

ובפסיכומטרי יותר מ- 20% הגיעו לציון שמעל ל- 700. מעל ל- 700, וכל זה ב- 12 חודש, זה דבר שאף אחד לא יכול להאמין. זה כנראה השינון ודברי תורה בגמרא שמפלפלת, מחדדת את המוח, שמאפשרת להם לבוא וללמוד בדרך הזו.

(חילופי דברים בין החברים)

גב' עדינה בר שלום: לא, באו כל מיני. היו שלושה – ארבעה עילויים שלמדו אחר כך מדעי המחשב. כל הקבוצה הזו כולה הכנו אותם למדעי המחשב, אבל היו שלושה – ארבעה עילויים שאחד מהם היה לו תעודת כושר לדיינות,

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: והוא עבר את כל המבחנים, הוא ידע שאין לו פרוטקציה והוא לא יוכל להיבחר לדיין, אז הוא בא ללמוד במכללה, מהמכינה, זאת אומרת מהתחלה, ואחרי 4 שנים הוא היום עובד בהייטק באינטל.

חבר: אני חושב שזה מאוד מבורך ... אני חושב שזה מאוד מבורך מה שאת אומרת לגבי ה...

גב' עדינה בר שלום: אני משאירה יותר מחצי שעה לשאלות ותשובות, ואני אענה על הכל.

אני רוצה לצטט מדבריו של ביאליק, המשורר הלאומי של מדינת ישראל, שבעברו הוא למד בישיבת בלוז'ין והיה מודע להתנגשות הערכית בין העולמות, בין העולם האקדמי לבין עולם התורה וההלכה. בנאום שהוא נשא בטכס חנוכת האוניברסיטה העברית, האוניברסיטה הישראלית הראשונה בישראל בהר הצופים בירושלים, מול קהל מרשים של 10,000 איש, יותר מ- 10,000 איש, ביניהם היו חיים ויצמן, הלורדים בלפור וגנרל אלנבי, מנהיגי הישוב, פרופסורים וראשי אוניברסיטאות מהעולם כולו, הוא בא והוא אמר, ואני רוצה לצטט את הדברים בדיוק כמו שהוא אמר אותם:

בית המדרש לתורה וחוכמה שהוקם כאן על הר הצופים יהיה משונה הרבה, שפה אחרת, זו לא השפה המדוברת היום, יהיה משונה הרבה גם בחומר וגם בתוכן מבתי המדרש הישנים והידועים.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: אבל, הוא קורא אז לראשי ההשכלה הגבוהה, רבותי, בתוך תילי החורבות של הבתים הקדושים ההם עוד יש הרבה אבנים שלמות, אבני גזית שיכולות לשמש אבני שתיה ואבני יסוד לבניינו החדש – תורה עם דרך ארץ. לא נשכח את התורה ברגע שאנחנו מתחילים ללמד אקדמיה, לא נשכח את הערכים שלנו ולא נשכח את המסורות שלנו, לא נשכח את בני התורה שבזכותם אנחנו חיים. אל ימאסו הבונים באבנים אלה.

והוא ממשיך ואומר: בשעה קדושה זו הייתי מתפלל תפילה קצרה – מי יתן ולא תשכחנה האבנים האלה, מי יתן וידענו להרים את החוכמה ואת המדע אשר יצאו מהבית הזה אל אותו הגובה המוסרי שהרים אליו עמנו את העולם כולו.

ואני אומרת לעצמי, עכשיו זה לא ביאליק, שכדברי ביאליק, אם אנחנו נשכיל ונדע לחבר את הדברים, לשמור על הערכים שלנו, לשמור על דרכי נועם ולשלב את האקדמיה, שהאקדמאים לא ירגישו שהם צריכים לחנך אותנו, אז באותו רגע נגיע אל המנוחה ואל הנחלה.

קצת על הסטודנטים שלנו ועל דרך העבודה שלנו, היום יש במכללה מעל ל-1,200 סטודנטים וסטודנטיות, ששליש הם גברים, שני שלישי נשים. חוגי הלימוד המשותפים הם עבודה סוציאלית, גם גברים וגם נשים, גם תואר שני. חינוך, הנשים לומדות חינוך, הגברים לומדים חינוך. תואר שני ביעוץ חינוכי, אנחנו זקוקים ליועצים החינוכיים.

שימו לב שכל הלימודים אצלנו הם לימודים מעשיים, שאחר כך ניתן גם להתפרנס מהם.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: הבנות לומדות קלינאות תקשורת ומדעי המעבדה הרפואית, הבנים לומדים לוגיסטיקה וכלכלה, מדעי המחשב. קבוצה קטנה של בנות למדה מדעי המחשב, שנה שאחריה הן התקשו מאוד מאוד ונשאר לנו רק מחזור אחד של מדעי המחשב של בנות.

שאר הבנות העדיפו ללמוד חשבונאות, ראיית חשבון, הרבה יותר קל להן גם למצוא עבודה בתחום.

האוכלוסיה שממלאה את המכללה היא כוללת את כל החרדים של מדינת ישראל והיא כללה עד השנה הזו גם חרד"לים, חרד"לים זה חרדים לאומים.

גב' עדינה בר שלום: היא כוללת ספרדים, אשכנזים, חסידים, ליטאים,

...

חבר:

גב' עדינה בר שלום: אני אספר, אני אגיע לזה. ספרדים, אשכנזים, כולם יושבים יחד, מפרים אחד את השני בחשיבה המקורית והמיוחדת ומשתדלים לעשות כמיטב יכולתם.

אנחנו במכללה דואגים שיהיה להם מלגות, דואגים שיהיה מעון במקום, יש לנו היום 60 תינוקות במעון שלנו, אמא מגיעה עם התינוק שלה, מניחה את התינוק במעון, היא משלמת רק 500 שקל לחודש.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: בשאר האוניברסיטאות ובמקום שהקימו מעונות הסטודנטית משלמת 1,700 שקל, שימו לב להבדל. אנחנו דואגים למלגות,

חבר: ...

גב' עדינה בר שלום: סליחה?

חבר: אתם ... את ההסכמים של ... , מעונות,

גב' עדינה בר שלום: כן, כן, אבל בכל זאת אף אחד לא משלם רק 500 שקל, אצלנו כן, מפני שאני יודעת שהבנות האלה קודם פרנסו את המשפחה, היום כשלהן לומדות הן לא יכולות לפרנס את המשפחה. חלק מהן עובדות בניקיון חדרי מדרגות מפני שאת העבודה הזו אפשר לעשות בכל מיני שעות. הן לא יכולות לפרנס, הבעל שלהן בן תורה. אני מרגישה מחויבת להן ואני מכתת את רגלי כדי להשיג להן מלגות.

המדינה עוזרת במלגות לבחורי הישיבה, היא מבינה שעברו הרבה שנים מאז שהם למדו לימודי חול ולכן קשה להם, לכן היא נותנת לגברים את המלגות. לנשים היא לא יכולה לתת, משום שאם היא תעדיף את הנשים החרדיות כל נשות ישראל, ובמיוחד אלה שהיו בצבא, זה יקרא אפליה, ולכן הנשים החרדיות לא מקבלות מלגות מהמדינה ואני דואגת להן, ושהקדוש ברוך הוא יתן לי כוח להמשיך בזה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

חבר:

אמן.

גב' עדינה בר שלום: הן עומדות בכל פרמטר של מצוינות, אם זה בתואר הראשון ואם זה בתואר השני. יש לנו תואר שני עכשיו בתרפיה במוזיקה, ובניהול וביישוב סכסוכים. התעודה שהן מקבלות היא תעודה של אוניברסיטת בר אילן או של אוניברסיטת בן גוריון. יש לנו הצלחה של 94% בהשמה בעבודה, אני לא מכירה עוד גוף שיש לו הצלחה כזו בעבודה. עד היום 980 נשים וגברים משולבים בעבודה ומצליחים ברוך השם.

יותר מהחצי מהסטודנטים שלנו מקבלים את התואר בהצטיינות או הצטיינות יתרה. 50% מעדיפים לעבוד בתוך המגזר החרדי, מרגישים בטוחים שם, מרגישים שהם רוצים לתרום בחזרה לחברה שאפשרה להם לבוא וללמוד. 50% הנותרים מעדיפים להרגיש שהם רוצים לעשות שליחות ולעבוד באוכלוסיה הכללית. אחת למשל עובדת עם שרות בתי הסוהר, מפני שהיא מרגישה חובה להחזיר למדינה. אחרת עובדת במחלקה לזיהוי פלילי של המשטרה, אלה שלמדו את מדעי המעבדה הרפואית.

יש לנו בנות שלמדו תרפיה במוזיקה והיום הן מטפלות בילדים דרך המוזיקה. או הקלינאיות תקשורת שעוזרות בכל הארץ, חלק מהן עובדות היום בבני ברק.

אני ברוך השם רואה ברכה בעמלי, אבל, עכשיו אני מגיעה כמעט לסוף הנאום שלי, ואני מוכרחה לספר קצת על מה שקורה היום.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: נשאלה שאלה למה חרד"ליות אסור לי ללמד. לפני שנה וחצי, לפני שלוש שנים הגיעה למל"ג, החליף את פרופ' גרוסמן פרופ' טרכטנברג, היום הוא היו"ר של המל"ג, והוא כתב תוכנית, לא מצא חן בעיניו,

חבר: של הות"ת, יו"ר הות"ת.

גב' עדינה בר שלום: של הות"ת והמל"ג. ות"ת זה הועדה, אני אסביר, הות"ת זה הועדה לתכנון ותקצוב של המועצה להשכלה גבוהה. אנחנו לא יכולים לעבוד בלי התקצוב של המועצה להשכלה גבוהה, הסטודנטים משלמים 10,000 שקל, כמו באוניברסיטה, והשכר לימוד עובר ישירות לאוניברסיטה. אנחנו לא נהנים משכר לימוד, אבל אנחנו מקבלים מהות"ת סכום מסוים כדי שנוכל לנהל את המכללה הזו, לשלם שכירות על המקום, ולאפשר גם לכוח אדם לעבוד ולשרת את הסטודנטים.

לפני שנה וחצי יצאה הוראה חדשה מהמל"ג והות"ת וההוראה מתייחסת למגוון של דברים, החוק הראשון אומר שמי שיכול ללמד באכסניה צריך להיות בן אותה עיר, זה אומר האוניברסיטה העברית אמורה להחליף את אוניברסיטת בר אילן ואוניברסיטת בן גוריון.

החוק השני אומר אסור לקבל חרד"לים, לא חשוב אם הם יראי שמים, או לא יראי שמים, הם למדו כל חייהם באולפנות, נשים בנפרד מגברים, לא מעניין אף אחד, עכשיו הבנות שלמדו באולפנות ילמדו אך ורק באוניברסיטאות או שלא ילמדו, הם לא רוצים להתערבב שלא ילמדו, הן יתחתנו ובטח אחרי החתונה הבעל ירשה להן, וזאת למה?

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: יש סיבה לדברים האלה,

האוניברסיטה העברית שוכנת

בירושלים, בעבר לא היו כל כך הרכבה מכללות, והמכללות לא היו יוקרתיות, מי שהלך למכללה נחשב ל- second best, לסוג ב'. ולכן מי שרצה מצוינות הלך לאוניברסיטה העברית.

האוניברסיטה הכילה 28, בימי תפארתה, הכילה 28,000 סטודנטים, היום האוניברסיטה מכילה רק 22,000 סטודנטים וזה נובע מכך גם שהרבה חילונים עזבו את ירושלים, וכדי שהיא תהיה מאוזנת חסרים לה 4,000 סטודנטים. ואז עלה רעיון בלבו של פרופ' טרכטנברג, למה שאוניברסיטת בר אילן תלמד? שהאוניברסיטה העברית תלמד, ואז יהיו לה 3,000, אנחנו עתידים להגיע ל- 3,000 סטודנטים, אז יהיו לה סטודנטים של החברה החרדית והכל בא על מקומו בשלום. זה שהאוניברסיטה לא רוצה והמרצים לא רוצים, לא מעניין אף אחד.

כרגע אנחנו במצוקה מאוד גדולה משום שסוגרים חוגים מסוימים, לא מאפשרים לתואר שני להגיע למכללה. כשאני הזמנתי את התואר בפסיכולוגיה למכללה החרדית לפני חמש וחצי שנים הבטיחו לי במל"ג שגם תואר שני ילמד במכללה, חסרים לנו פסיכולוגים, הם לומדים בצמידות לרב את כל החוגים, את כל החוגים האלה, במיוחד פסיכולוגיה, מה עוד שהם מקבלים על זה קרדיט מהאוניברסיטה. עכשיו תואר שני שילכו לאוניברסיטה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: יש לי חמישים בוגרות, חמישים בוגרות שסיימו תואר ראשון, הקדישו לזה שלוש שנים ושנה מכינה, זה ארבע שנים, לא רוצות ללכת לאוניברסיטה, לא רוצות להתערבב עם בנים, שפרופ' טרכטנברג אומר מי שלא יכול להתערבב עם בנים שלא יהיה לו תואר שני. אתם צריכים פסיכולוגים? שיתפשו וילכו ללמוד עם הבנים בלי רב, בלי שום דבר. הן כבר מספיק מבוגרות, הן למדו תואר ראשון, הן יכולות ללכת לאוניברסיטה.

זה אומר שהשנה מחזור של גברים, מחזור של נשים, נסגר, ובמקום 1,200 השנה הקרובה יהיו רק 900 סטודנטים, במקום שנגיע ל-1,400, אני פשוט הורגלתי שבכל שנה אני מעלה את המספר ב-200, ב-400, זה תלוי באיזה שנה. השנה הזו אנחנו נרד ב-300 סטודנטים.

שנה שעברה קיבלתי 550 סטודנטים חדשים, השנה מסיימים ומקבלים תואר 300 סטודנטים, שנה הבאה במקום לקבל 550 אני אאלץ לקבל רק 300 סטודנטים לחוגים שנשארו במכללה.

חבר: אבל הוא לא יכול לעשות מה שהוא רוצה ...

גב' עדינה בר שלום: הוא עושה את מה שהוא רוצה, הוא עושה את מה שהוא רוצה.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: אני רוצה לפתוח את זה, אני רוצה לפתוח את זה לשאלות ותשובות, כשאני רוצה לסכם. אני כרגע אלך לתקשורת משום ששר החינוך שעמד לצדי קיבל נזיפה מפרופ' טרכטנברג בפני,

חבר: מי זה ד"ר טרכטנברג?

גב' עדינה בר שלום: קיבל, שר החינוך קיבל נזיפה בפני, בפני, הוא לא התבייש לצעוק על שר החינוך.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

גב' עדינה בר שלום: ההשכלה שהפרידה בין עם ישראל, ההשכלה שגרמה לחילול, ההשכלה שגרמה להתרחקות עם ישראל מהתורה, היום ההשכלה הזו תורמת, היום האקדמיה תורמת לשילוב החרדים בכל מקום, למצוינות במקום העבודה, להשתלבות, לבניה, לבניית קהל יצירתי וטוב, ויש לנו היום כבר 23 בנות שלומדות לדוקטורט, יש לי 3 בנות שעשו דוקטורט כבר במדעי החיים. יש לי בת שלומדת היום בבי"ס לרפואה באוניברסיטה העברית. בי"ס לרפואה אני לא יכולה לפתוח במכללה, יש לה רב צמוד שמלווה אותה, יש כבר אגודה של רבנים שד"ר הלפרין הקים, כדי לעזור לסטודנטים חרדים שרוצים ללמוד רפואה באוניברסיטה. בעצם אבא שלי ביקש שאני אפתח בי"ס לרפואה, אבל עוד חזון למועד.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: ההפרדה הזו שהפרידה האקדמיה בין עם ישראל, בין שומרי מצוות ללא שומרי מצוות, יכולה היום לגשר בינינו, לאחד בינינו, ולגרום לזה שאנחנו נהיה עם אחד.

החזרה אחורנית יכולה להזיק לנו נזק איום ונורא, אחריתה מי ישורנו. תודה רבה לכם על ההקשבה. ואני רוצה לפתוח את זה לשאלות.

(מחיאות כפיים)

חבר: אמרת שאנחנו רוצים להיות עם אחד, אני אשכנזי, אשתי ספרדיה, בן אחד נהיה חרדי והוא בוחר ש"ס, איזה רב הוא צריך ... לאשכנזי או לספרדי או ... ?

(צוחקים)

גב' עדינה בר שלום: כשהוא יתחתן אשתו תלך אחריו,

חבר: הוא כבר התחתן עם אשכנזיה.

גב' עדינה בר שלום: כן, הוא נשאר כמו אבא שלו, הוא אשכנזי.

חברה: אני רציתי לשאול אותך מה עלות שכר הלימוד במכללה?

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: 10,000 שקל.

חברה: זאת אומרת כמו אוניברסיטה.

גב' עדינה בר שלום: מתוקצב. יש הבדל בין המכללות הלא מתוקצבות, ששם שכר הלימוד הוא 30,000 שקל, בסביבות, זה תלוי,

גב' עדינה בר שלום: ובין המכללות והאוניברסיטאות המתוקצבות ששם שכר הלימוד הוא 10,000 שקל, ומשלמים בדרך כלל כ- 6,000 שקל נוספים ללימוד אנגלית אקדמית.

חברה: המטרה שלנו לחזור להיות עם אחד,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

נחום אסד: חברה, בואו תקשיבו.

חברה: ... אם את היום מספרת שיש למעלה מעשרים בנות שלומדות לדוקטורט, מדוע לא להחיל את זה כבר באמת גם על תואר שני? כי בסה"כ המטרה שלנו זה שכולנו נהיה שווים, אז אם יש לדוקטורט, למה לא לקבל ולהרים את זה גם לתואר השני?

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: לא, התואר השני שעושים אצלנו אפשר להמשיך הלאה, מפני שהתואר הוא של האוניברסיטה.

חברה: אבל אני הבנתי שבשנה הבאה את לא תפתחי את התואר השני, אמרת שיש חמישים בנות שאת לא יכולה לספק להן את זה.

גב' עדינה בר שלום: נכון, לא אני, הבנות לא רוצות.

חברה: אז למה שהן לא תלכנה ...

(מדברות ביחד)

גב' עדינה בר שלום: משום שכל הרבנים, כל הרבנים מתנגדים לזה. הרבנים מקיר לקיר מתנגדים שבת תלך לאוניברסיטה.

חברה: ולדוקטורט זה בסדר מבחינתם?

גב' עדינה בר שלום: דוקטורט כן, ובי"ס לרפואה כן. ומלווים אותם רבנים כמו שאמרתי.

חבר: יש לי שאלה בבקשה,

גב' עדינה בר שלום: בבקשה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

חבר: ... שבאמת אתם פועלים בציבור החרדי שילמד באוניברסיטה ובמכללה שאתם מנהלים, אבל אני יכול להגיד לך ממקור ראשון שאני חושב שאתם צריכים להכין ילדים בני 16 שנמצאים בישיבות. לי יש ילד חזר בתשובה, הוא בישיבה באשדוד, ש"ס, בן 16, שלמד בבית ספר חילוני, למד אנגלית, למד חשבון, לומד היום רק תורה, אני מברך על זה, אני אומר יותר טוב מאשר שהוא יהיה ברחוב, השלמתי עם זה, קיבלתי את זה, אני ואמא שלו. למה אתם לא דואגים שילמדו אנגלית, שידעו חשבון?

איך את רואה שהוא יגיע, איך אתם רוצים שהוא יגיע לתואר ראשון שהוא אין לו את המסלול של התיכון, כלום? אני מדבר איתו, הוא רק בשיעורים ובשיעורים, זה בסדר, אני בעד שהוא ישאר בישיבה, אבל שילמד.

עכשיו אני שמח שאתם מדברים על תואר ראשון, תואר שני, אבל מה קורה עם הנוער שהוא בן 16?

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

חבר: אני רוצה, זה חשוב מאוד מה שאתם ..., אבל צריך להתחיל מהקטנים.

גב' עדינה בר שלום: אני חושבת, והיום אני חברה בוועדות,

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

נחום אסד: חברים, חברים, חבר שואל שאלה, עונים, בבקשה.

גב' עדינה בר שלום: היום אני חברה גם בוועדות חינוך גם של הממשלה, של משרד החינוך, וגם ועדות שהקימו באוניברסיטאות, יש פער בין מה שאדם מהישוב חושב לבין מה שאפשר ונכון. הפער הוא שאם ילמדו בבי"ס יסודי ברמה גבוהה ויתחילו מוקדם ביותר, זה אומר שיתחילו כבר בגיל 5 בבית ספר יסודי ללמד את הילדים שלנו אנגלית או מתמטיקה, וכל מה שצריך עד גיל 14, אני הייתי מעדיפה אישית לראות את הילד שלי בישיבה שיהיה משקל שווה בין לימוד התורה לבין לימוד המתמטיקה ואנגלית.

אני כן הייתי רוצה שהוא לא ישכח את מה שהוא למד, וששעה או שעתיים, אני לא יודעת את המינון, הרבנים יקבעו, שכן יתרגל את מה שהוא למד כדי שהוא לא ישכח את הדברים האלה, ולא הייתי רוצה שיעשו את זה בישיבה, הייתי רוצה שבשעות הצהריים שהילד נח מהלימוד תורה שיהיה איזה מתנ"ס שיאכלס אותו, כמו שהוא משחק כדורגל, שהוא ישב וילמד קצת אנגלית, קצת מתמטיקה, לא יותר משעתיים ביום בשום פנים ואופן מפני שהוא לא למד מספיק תורה.

אני רוצה שהוא כן ילמד תורה, ואז כשהוא יגיע לגיל בגרות יהיה לו גם תורה וגם דרך ארץ, הוא יוכל לבחור.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: אנחנו לא רוצים להפסיד את עולם התורה כולו, עולם התורה יקר לנו, אנחנו עם שמסתמך על התורה ומהתורה אנחנו לקחנו את כל החוקים ההומניים שהנחלנו לעולם כולו. בלי הדברים האלה אני לא יודעת מה אנחנו שווים. עם ישראל הוא חזק בזכות התורה שלו.

ואני חושבת שאם אנחנו נעשה, נדאג לזה שהילדים הקטנים, שלא ילמדו אותם, בקושי הם יושבים ולא לומדים שום דבר, שיעניקו להם חינוך כמו שצריך, עד גיל 14 שילד, בגיל 14 יהיו לו כבר 4 יחידות באנגלית, 4 יחידות במתמטיקה, אין לך מושג כמה מהר הם יודעים, ושפה זה דבר נהדר, אין רב שמתנגד לשפה, בית ספר יסודי עד גיל 14 הם יכולים ללמוד הכל, אחר כך שילמדו תורה כדי שיהיה להם את המשקל השווה שהם יוכלו אחר כך לבחור. אתה נתת לילד שלך לבחור, אני רוצה לתת לכל ילד את ההזדמנות הזאת.

סיפרתי לפני רגע, גם אלה שלא למדו בבית ספר יסודי אנגלית, והגיעו אלי בלי להכיר את צורת ה-abc, של-a בכתב הם קראו לזה שטרודל, הם לא ידעו צורה של אות אנגלית, והיום הם בשנה אחת בלבד 4 יחידות, הם נבחנו על 4 יחידות באנגלית. אתם מכירים עוד אוכלוסיה כזו שיכולה להתגבר כל כך מהר על כל החסרים האלה?

אנחנו יכולים להדביק את החסרים, המורות לאנגלית אצלנו מלמדות אצלנו גיאוגרפיה ואנגלית, מעשירות להם את העולם כולם, מלמדות מדעים ואנגלית כדי שהעולם שלהם יהיה רחב יותר. עוד שאלות?

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

מרים פרקש: קודם כל יישר כוח על כל מה שסיפרת, לבנות משהו חדש זה כבר מכובד, דבר שני לבנות לנשים שירכשו ידע אקדמי, מכובד וטוב ש... עם נשים.

אני לא רוצה, זאת אומרת אני לא אתן את דעתי על קטע של לימודי משפטים, ... באוניברסיטת חיפה תואר ראשון, תואר שני, ... אני מכבדת. השאלה, העלית עכשיו בעיה שצריכים למצוא לה פתרונות, אנחנו יושבים פה בפורום באמת מכובד של גם הועדה למעמד האישה וועדת רווחה, וחברים נכבדים ועם הסיעה ועם קשרים, השאלה מה את רוצה מכאן, איזה סיוע את רוצה מאתנו? שנדע מה אנחנו יכולים לחשוב אפילו עם פתרון לסייע, כי זה מאוד עצוב לשמוע שיהיה גן נעול, כמו שאומרים בשיר, אז עצוב לשמוע שלא יכולים להמשיך לתואר שני ולא ימשיכו, וכבר אם הם נכנסו למסגרת זה מאוד עצוב שהם לא ימשיכו, במה יכולים לסייע?

גב' עדינה בר שלום: קודם כל תודה רבה, אני מחפשת רוח גבית, אני פרצתי כאן גדר, אני הכנסתי לימודים אקדמיים לתוך החברה החרדית. לא יכול להיות שביום אחד, נכון, עברו 10 שנים, 13 שנים למען הדיוק, נכון, עברו 13 שנים, אבל לא יכול להיות שהאקדמיה תבוא ותכתוב לחרדים או.קי. למדתם 13 שנה עכשיו זה כשר בואו אלינו. לא יכול להיות דבר כזה. תנו לנו, אני לא אגיד 50 שנה, אני לא אגיד 30 שנה, אני לא יודעת בעצמי. תנו לנו לכבד אתכם, תנו לנו להרגיש בטוחים בדרך הזאת, ואז יכול להיות שחלק מאתנו ילכו לאוניברסיטה ואף רב לא יגיד להם לא.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: אתם יודעים, אולי אתם לא יודעים, אבל כשאני פתחתי את המכללה רוב הרבנים הליטאים וגם החסידים אמרו שאסור לבוא ללמוד במכללה משום שחלק מהתכנים לא מתאימים לחרדים,

חבר: יש גם גברים וגם נשים אצלכם.

חבר: בנפרד. בנפרד.

גב' עדינה בר שלום: כן, אבל בנפרד, הם לא לומדים ביחד. אז מה שאני צריכה עכשיו זה את ההבנה, ולכן אני מכתת את רגלי ומגיעה לכל מקום, שאם אנחנו עשינו צעד אחד קדימה, גם האוכלוסיה הלא דתית צריכה ללכת צעד אחד לקראתנו.

חבר: קודם כל יישר כוח על כל מה שאת עושה, ועשית יש מאין. אבל יש לנו דבר שכולנו יודעים עליו, האוניברסיטה הפתוחה, ואפשר דרך האוניברסיטה הפתוחה לפתוח את התואר השני לטובת אלה.

גב' עדינה בר שלום: יש כאלה שלא יודעים, עבודה סוציאלית תואר שני לא קיים באוניברסיטה הפתוחה,

חבר: אז לפתוח,

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: אי אפשר, אני אסביר למה. הלימודים באוניברסיטה הפתוחה הם לימודים מרחוק, ללא הנחיה במקום. בשביל לעמוד עם קהל ותרפיות למיניהן צריך לעבוד בתחנות וצריך ליווי אישי של האקדמיה, וזה אי אפשר לעשות את זה באוניברסיטה הפתוחה, לכן האוניברסיטה הפתוחה בעצמה לא מלמדת. היא לא מלמדת יעוץ חינוכי, היא לא מלמדת פסיכולוגיה, לא פסיכולוגיה חינוכית ולא קלינית. היא לא מלמדת עבודה סוציאלית, כל החוגים שבהם צריך לעשות עבודה מעשית בשטח האוניברסיטה הפתוחה לא מלמדת.

דבר נוסף, האוניברסיטה הפתוחה מתאימה לאנשים שיש להם משמעת עצמית מאוד מאוד חזקה והם יכולים לשבת וללמוד לבד, בלי חברה, ואנחנו יודעים כבר מניסיון, יש לי קרוב ל- 300 בנות שהתחילו באוניברסיטה הפתוחה ורק 30 סיימו, 10% בלבד.

האוניברסיטה הפתוחה מתאימה למעט מאוד אנשים ולכן היא גם לא מקבלת את הסובסידיה מהות"ת. האוניברסיטאות מקבלות הון עתק מהות"ת. אם סטודנט בעבודה סוציאלית משלם שכר לימוד 10,000 שקל, המועצה להשכלה גבוהה משלמת לו עוד 25,000 שקל כדי, משום שככה עולה כל סטודנט במדינת ישראל, וזה, אלה דברים שאנחנו, העם שלא מחובר למוקדים האלה לא מכיר ולא יודע.

חבר: השאלה מה יבוא קודם, האם ...
ישתנה לכוון שאפשר ללמוד יחד,

גב' עדינה בר שלום: אז אני רוצה לספר לך,

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

חבר: או שיבוא קודם שינוי בחוק ... , אני מדבר על מכללות ואוניברסיטאות גם יחד, אני חושב שהרבנים יקדימו במקרה הזה.

גב' עדינה בר שלום: אני רוצה לקחת דוגמא דווקא מהאוכלוסיה הדתית לאומית, הבנות לומדות באולפנות, הבנים לומדים בישיבות תיכוניות ועושים ישיבות הסדר, ובכל זאת לא רוצים ללכת בשום פנים ואופן ללמוד באוניברסיטאות היום, זה לא בגללי. ההיפך, הלוואי וישתכנע ושר החינוך באמת יכפה עליו, שר החינוך הקודם כפה עליו להקים את אריאל כאוניברסיטה, שר החינוך הקודם.

שר החינוך יכול לכפות, ולכן אני מבקשת רוח גבית, אם שר החינוך ידע שיש לי רוח גבית ואנשים שמבינים שזה הדבר החשוב ביותר היום למדינת ישראל, יש לנו פוטנציאל בעוד 5 שנים להיות 3,000 בירושלים, 3,000 בבני-ברק, עוד 3,000 בארץ, 9,000 סטודנטים חרדים, למה למנוע מהם להגיע לאקדמיה? הם לא יגיעו לאוניברסיטאות, הזמן עוד קצר מדי, בסה"כ מאז שקיבלה הבת הראשונה תואר זה רק 7 שנים, רק 7 שנים מאז שהבת הראשונה קיבלה תואר.

סבלנות, תנו לתהליך הזה להתקדם, יכול להיות שאנחנו נשתכנע בעתיד שנראה, אני לא יודעת מה אנחנו נראה, אנחנו חיים לפי הפסקים של הרבנים, ואנחנו כבר מאה שנה, לא יום, לא יומיים, מאה שנה לא מלמדים בנים ובנות ביחד, מי זה טרכטנברג שיקבע בשבילי?

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

גב' עדינה בר שלום: הוא איש אחד, יש כאן עשרות ואלפי אנשים שזקוקים להשכלה גבוהה, למה האיש הזה צריך להכתיב לנו?

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

מרים פרקש: אנחנו רוצות להציע שאולי כדאי, רוח גבית זו מילה ..., אבל אנחנו יודעות רוח גבית צריך גם תכלס,

גב' עדינה בר שלום: נכון.

מרים פרקש: אז השאלה אם אפשר לקבוע פגישה עם כב' שר החינוך ולצאת מפה עם תוצאה,

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

חברה: אני יש לי הסתייגויות, אבל אני מאוד מכבדת את כל מה שאת עושה ומעריכה את כל מה שאת עושה, מכבדת ומעריכה.

מרים פרקש: אז אולי כדאי לקבוע פגישה אצל כב' שר החינוך ... נציגים משלושת הועדות, ליצור איזה קבוצה, רוח גבית זה כוח, רוח גבית זה אנשים, רוח גבית זה ההסתדרות עם כל הועדות שלה החשובות.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

(חילופי דברים בין הנוכחים, מדברים ביחד)

מרים פרקש: אפשר לשבת מי שרוצה, או מי שאתם רוצים, מי שרוצה להתנדב,

גב' עדינה בר שלום: ההסתדרות זה גוף מאוד מאוד חזק במדינת ישראל, גוף שתומך, והחבר'ה שלי שסיימו ...

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

חברה: לא מנומס, נאמר משהו, תקשיבו.

גב' עדינה בר שלום: בואי תאמרי את קודם כל מה שאת רוצה להגיד.

(חילופי דברים בין החברים, מדברים ביחד)

נחום אסד: חבר'ה,

גב' עדינה בר שלום: אני אתן לכם הטלפון שלי, תרשמו, תשלחו לי SMS מי מתנדבת לעזור בעצומה שאנחנו נארגן. תשלחו לי SMS מתי שיש לכם זמן. 050-7615555, מי שרוצה להתנדב ולעזור תודה רבה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

נחום אסד: גב' עדינה, תודה רבה בינתיים, אבל את לא עוזבת אותנו. עוד לא סיימנו. יש לנו עוד מספר דקות, בכדי להשלים את הפאזל הזה יש לנו שני אנשים שאנחנו רוצים לשמוע, קודם כל את מ"מ יו"ר ההסתדרות מר צבי גוטווטר, מוזמן בבקשה.

בזמן שהוא מגיע אלינו, יש לנו גם את ראש העיר יצחק עידן, אנחנו שמענו על הנושא, התייחסנו לנושא, שמענו את התחום האקדמי ואיך מנסים לפתוח את התחום האקדמי במגזר החרדי על מנת לשלב אותו במקומות עבודה, ואנחנו נשמע גם הלכה למעשה איך הן משולבות, ואני אומר בכוונה איך הן משולבות בעדה החרדית אצל ראש העיר בעיר אלעד, ואנחנו תיכף נקרא לו גם כן לומר כמה דברים, בבקשה.

צבי גוטווטר: אפשר לקרוא לך עדינה, נכון? טוב, למען הגילוי הנאות, עדינה סיפרה על כך שהיא הלכה לקבוצות של הידברות בין חילונים, דתיים, חילונים, חרדים, הרצליה פיתוח, אז שם יצא לי להכיר את עדינה לפני הרבה מאוד שנים כשאשתי עליה השלום היתה מנחה של קבוצה כזאת שבין ש"סניקים לבאמת הרצליה פיתוח וכן הלאה, והתווית שלהם היתה שהם אנשי שלום עכשיו, לא סתם, זאת אומרת שמאלנים שמאלנים, וזה היה מפגש, אותי סחבו לשם בתור כאילו איש הביניים, כן, מה שנאמר פה הכיפות הסרוגות, וההיכרות גם עם עדינה אז וגם עם חלק מהקבוצה שהיתה איתה, גם מבחינתי היא היתה נאמר חוויה מתקנת בתפיסות עולם.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

צבי גוטוטר: כל מה שהצגת פה עכשיו אני חושב שהיה מרתק, אני חושב שרוב האנשים כאן לא היו מודעים, ואם אפשר להציע הצעה פרגמטית לעניין שהגעת בסוף, זה אם מוכנים שלושת ראשי הועדות שיושבים כאן, אני מוכן לעזור להם נאמר לנסח בכתב בשם ועדות בינ"ה, כלומר שאם ננסה לגלגל את זה לכוון הנהגת ההסתדרות ושעופר עיני וכן הלאה אני לא יודע לאן נגיע וכמה זמן וכו'. אבל יושבות פה שלוש ועדות, שלושה ראשי ועדות, אפשר לנסח נאמר איזשהו מכתב משותף שיופנה גם לשר החינוך, אולי גם לאדון טרכטנברג עצמו.

יש במה שסיפרת ממשק עם מה שקורה היום, ומי שקרא את דו"ח טרכטנברג, או לפחות את חלקו, יש הרבה נאמר צביעות בכל ההצגה של העניין, מצד אחד אומרים חרדים תצאו לעבודה, מצד שני אף אחד לא דואג שיהיו מקומות עבודה, ומצד שלישי מדברים על הכנסת קריטריון של כושר השתכרות, שכל הכוונה היא למעשה מאחר ואנחנו גורמים לכך שלא תהיה מישרה מלאה אז אנחנו גם ניקח את הסבסוד מעון ואת הדברים האלה.

למעשה במה שסיפרת בסוף אני פשוט הזדעזעתי כי זה לא נראה לי כל כך תמים, זאת אומרת זה לא רק נאמר, זה מישהו כנראה התחיל להבין דבר שכבר חלק מהאנשים פה שמעו ממני, אני טוען שכל מי שצועק בשנים האחרונות שהחרדים יצאו לעבודה, בעוד 5 עד 10 שנים הוא יצעק החרדים לקחו לי את העבודה, זה יהיה ההבדל, הם לא יפסיקו לצעוק.

הלוואי.

חבר:

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

צבי גוטוטר: ולכן פרגמטית אני מציע שישבו שלוש ראשי הועדות פה,

חבר: הלוואי שנגיע לימים האלה.

צבי גוטוטר: יכינו מכתב בעניין הזה לכל מי שרלוונטי, והדבר הזה צריך תהודה ציבורית, לא יעזור כלום, ושיהיה לך בהצלחה וכל הכבוד.

(מחיאות כפיים)

נחום אסד: כב' ראש העיר מוזמן.

יצחק עידן: אני בראשית דברי רוצה להודות לגב' עדינה בר שלום שהיא למעשה היתה הנחשונית בהבאת השכלה אקדמית לסקטור החרדי. אני למעשה משמש כחמש שנים כראש העיר באלעד, ואני רואה את הרצון ואת הכמיהה של כל אחת ואחת ללכת לעבודה.

אצלי בלשכה יש מטה תעסוקה שמנסה למצוא עבודה לכל מי שמבקש, הבעיה היא שכל אשה חרדית רוצה שתהיה לה סביבת עבודה נאותה ולכן היא רוצה לעבוד בתוך הקהילה, בתוך המגזר, ולא לצאת למדינה ת"א ושם קשה לה לעבוד כי אין לה את סביבת העבודה הנאותה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

יצחק עידן: ולכן אנחנו מנסים מצד אחד להביא יזמים לתוך העיר כדי שיהיה אפשר לעשות את ההשמה של אותן בנות שלמדו או לומדות כדי שיוכלו להשתלב ולהביא פרנסה בכבוד. הבעיה היא שהיזמים בתחילה לא רוצים להגיע כי יש להם את הסטיגמות שהעובד החרדי יש לו בעיה כאן הוא צריך ללכת להתפלל וכאן הוא צריך לשמור את החג הזה ואת הבעיה הזו, ולכן מפחדים להגיע.

אבל מי שכבר הגיע הוא לעולם לא עוזב כי הוא מכיר את העובד החרדי שהוא בעל מוסר עבודה גבוה, מסירות, נאמנות, ולאחר שמגיעים הם נשארים.

לפני כשנתיים ביקר אצלנו נשיא מדינת ישראל, מר פרס, ועשינו איזה פאנל גדול עם ראשי המשק, והתברר לנו ש- 92% מראשי המשק לא מכירים את המגזר החרדי ולא רוצים להעסיק אותם. לאחר שישבו, ומי שהטיף להם מוסר בנושא הזה היה לא אחר מאשר פרס, שאמר להם אני מכיר את המגזר, מכיר את האנשים, מכיר את מוסר העבודה שלהם, ולאט לאט כל מי שנכנס הבין שהיתה לו טעות. אז כדי שאנחנו נוכל לשרש את הטעות הזאת אז צריכים יותר להכניס אותם לאקדמיה, שהם יכירו אותם ויכירו את סביבת העבודה שלהם וישלבו אותם בעבודה.

אני חושב שאנחנו עכשיו התחלנו בדרך קטנה, באיזה צעד קטן, אבל אנחנו נוכל להגיע לדבר הרבה יותר גדול שיתקיים בנו הפסוק: "והיה ראשיתך מצער ואחריתך ישגה מאוד". תודה רבה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

חבר:

אמן.

(מחיאות כפיים)

נחום אסד:

טוב, אז קודם כל תודה. מישהו רוצה

עוד לומר משהו לפני שאנחנו מודים

וקבוצת הועדה למעמד האישה נשארת?

שלמה קלדרון:

אני רוצה להגיד משהו, ההסתדרות

שלעצמה יכולה לבשר בשורה בעניין

הזה של העסקת נשים. יש מקצוע במדינה הזו שנקרא ביקורת פנימית,

וזה עפ"י חוק, כל גוף ציבורי חייב מבקר פנימי, כולל המועצות

הדתיות, כולל כל ארגון ציבורי דתי, רשויות מקומיות דתיות, הם

זקוקים, הם צריכים למנות מבקר פנימי.

הגופים האלה לפי מה שאני מבין לא יקחו מבקר פנימי חילוני, הם

יעדיפו לקבל מבקר פנימי חרדי, ואז אנחנו מלמדים, אני נשיא כבוד

של לשכת המבקרים הפנימיים, אנחנו מלמדים בשיתוף פעולה עם בר

אילן, עכשיו עם אריאל, חיפה, ביקורת פנימית כמסלול נפרד מסך הכל

התואר שהאדם לומד. אני מוכן להעביר מה שצריך להעביר כדי שאפילו

בשנה הקרובה בנות תלמדנה ביקורת פנימית ואז המועצות הדתיות

יוכלו לשכור אותן.

גב' עדינה בר שלום:

כרגע מה שקרה זה לא מאשרים ...

במכללה.

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

שלמה קלדרון: את זה תשאירי לי, בסדר? אם לא שם, באריאל, אם לא באריאל אנחנו ... את זה תשאירי לי, בסדר? נפגש.

גב' עדינה בר שלום: מצוין, תודה רבה.

נחום אסד: עוד מישהו רוצה לומר משהו? זהו? חברים, תודה רבה, העונג היה כולו שלנו לארח אתכם היום, למדנו, השכלנו, וזאת תחילתה של דרך.

הישיבה נעולה

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

החלטות שנתקבלו בישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות,

רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה שנערכה בתאריך 14 ביולי 2013

1. **מכתבי התראה – היעדרות משיבות בינ"ה**
 מר נחום אסד, מזכיר בינ"ה, הודיע שיצאו מכתבי התראה אישיים ומכתבים לראשי הסיעות בעניין היעדרות משיבות בינ"ה.
2. **סקירת דרכי שיתוף פעולה בין ועדות בינ"ה – על ידי ראשי הוועדות**
(סעיף 1 לסדר היום)
 יו"ר הוועדות סקרו בקצרה את פעילותן, תוך מתן דגש על שיתוף הפעולה הפורה שמביא להצלחה בקידום נושאים חשובים שעל סדר היום.
 מר אביגדור יפת, בירך והודה על היוזמה הברוכה של יו"ר בינ"ה ושל מזכיר בינ"ה, על ההשקעה ועל תשומת הלב, ועל כך שהכל נעשה במקצועיות שראויה לשמה.
3. **המשך דיון בנושא: תעסוקת נשים חרדיות השתלבות נשים חרדיות בעבודה, הכשרת נשים בתחומים אקדמיים.**
(סעיף 2 לסדר היום)
 גב' עדינה בר שלום – יו"ר המכללה החרדית בירושלים הרצתה בפני החברים, סיפרה על הדרך שעשתה להקמת

ישיבה משותפת של חברות וחברי ועדות בטיחות, רווחה, איגוד מקצועי ומעמד האישה – 14.7.13

המכללה, סקרה את מסלול הלימודים, תוך שהדגישה את חשיבות הקמת המכללה למגזר החרדי ועל כך שמדובר בלימודים מעשיים, שאחר כך ניתן גם להתפרנס מהם.

הגב' בר שלום האירה את הקשיים בפניהם עומדת כיום המכללה וכפועל יוצא הסטודנטים הנוכחיים והסטודנטים שמעוניינים ללמוד במסגרת זו. חברים רבים, וביניהם הגב' מרים פרקש, מר צבי גוטווטר ומר שלמה קלדרון, הציעו לסייע.